

EL MISTERI PASQUAL

per RANIERO CANTALAMESSA

No coneixíem la mesura del sofriment de Déu fins que se'ns va oferir en la passió de Crist. La passió de Crist no és sinó la manifestació històrica i visible del sofriment del Pare per l'home. Es la suprema manifestació de la debilitat de Déu: Crist —diu sant Pau— fou crucificat per la seva debilitat. Els homes han vençut Déu, el pecat ha vençut i s'alça triomfant enfront de la creu de Crist; la llum s'ha cobert de tenebra... Però només per un instant: Crist fou crucificat per la seva debilitat, però viu per la força de Déu, afegeix l'apòstol. Viu, viu! Ell mateix, Crist, ho repeteix ara a la seva Església: «Vaig ser mort, però ara visc per sempre i tinc poder sobre la mort i els inferns».

Déu ha vençut sense abandonar la seva debilitat, sinó portant-la a l'extrem; no s'ha deixat arrossegar al terreny de l'enemic: «Insultat no responia amb injúries, sofria sense amenaçar». A la voluntat de l'home que pretenia anihilar-lo, no ha respost amb desigs de destrucció, sinó amb voluntat de salvar-lo: «Jo soc el Vivent —diu el Senyor—; no vull la mort del pecador sinó que es converteixi i visqui». Déu manifesta la seva omnipotència amb la misericòrdia i el perdó. Al crit de «crucifica'!!», respongué amb un altre crit: «Pare, perdona'ls».

No hi ha al món paraules com aquestes breus paraules: «Pare, perdona'ls». Tota la potència i santedat de Déu s'hi resumeixen. Són paraules indomables, que no poden ser superades per cap crim, perquè van ser pronunciades en el més gran de tots els crims, en el moment en què el mal ha fet el seu esforç suprem i ja no pot més perquè ha perdut el seu agulló.